

Kız ve Küçük Kaplumbağa

Aysel Banu YAVUZAL

Kız ve Küçük Kaplumbağa

Aysel Banu YAVUZAL

Maya sokağının sonundaki göleti çok severdi. Her sabah defterini ve kalemmini bez çantasına koyar ve oraya yürürdü. Kaplumbağa baskılı parlak yeşil tişörtünü giyer, iki tombul örgüsü yürürken zıplardı. Maya sekiz yaşındaydı, küçük ve ince yapıydı, kocaman koyu kahverengi gözleri ve dişleri aralıklı bir gülümsemesi vardı. İzlemeyi ve merak etmeyi severdi.

Güneşli bir gün, suyun kenarında minicik bir şey kıtıldadı. Maya çömeldi ve nefesini tuttu. Küçük bir kaplumbağa, sarı çizgili zeytin yeşili kabuğundan başını çıkardı. Kehribar rengi gözleri ona bakıp kırıştı, meraklı ama utangaçtı. Kaplumbağa avucundan büyük değildi. Maya fısıldadı: "Merhaba, küçüğüm. Sana Biber diyeceğim."

Maya hiç kıpırdamadan oturdu ve defterini açtı. Biber'in kabuğunu çizdi ve gördüğü her şeyi yazdı. Kaplumbağanın içinde yüzmek için temiz suya ve altına saklanmak için bitkilere ihtiyacı vardı. Gürültülü ya da korkutucu hiçbir şeyin yaklaşmadığı sessiz, çamurlu kıyıyı severdi. Maya kalemmini hafifçe vurdu. "Demek burası senin yaşam alanın," dedi yumuşak bir sesle. "Seni güvende tutan şey bu."

Büyükbaba Lu hasır şapkası ve tahta bastonuyla patikadan aşağı geldi. Maya'nın göleti izlediğini gördü ve gülümsedi. "Bir arkadaş mı buldun?" diye sordu. Maya ona defterini gösterdi. "Biber'in temiz suya, bitkilere ve sessizliğe ihtiyacı var," dedi. Büyükbaba Lu başını salladı. "Haklısın. İyi bir yaşam alanı bir kaplumbağaya ihtiyacı olan her şeyi verir."

Ondan sonra Maya her gün Biber'i ziyaret etti. Kaplumbağanın suda süzülüşünü ve güneşli bir kayanın üzerinde dinlenişini izledi. Bir köpek havladığında Biber'in nasıl saklandığını, her şey sakinleşince nasıl ortaya çıktığını gördü. Hepsini yazdı. "Temiz su," diye fısıldadı. "Bitkiler. Sessiz yerler." Defteri özenli çizimler ve notlarla doldu.

Bir sabah Maya'yı endişelendiren bir şey gördü. Göletin kenarında bir plastik poşet yüzüyordu. Biber hızla yüzüp uzaklaştı ve büyük bir yaprağın altına saklandı. Maya poşeti bir sopayla çıkardı. "Bunun burada yeri yok," dedi. Etrafına baktı ve sazlıklara takılmış daha çok çöp gördü. Yaşam alanı olması gerektiği kadar güvenli değildi.

Maya koşup Büyükbaba Lu'ya anlattı. "Göletin yardıma ihtiyacı var," dedi. "Biber'in temiz suya ve sessizliğe ihtiyacı var, ama insanlar çöp bırakıyor." Büyükbaba Lu bastonunu yere koydu ve dinledi. "Çok şey öğrenmişsin," dedi. "Şimdi başkalarına öğretebilirsin. Yaşam alanlarını böyle koruruz." Maya'nın gözleri kocaman açıldı. Bir fikri vardı.

Maya en iyi arkadaşı Rosie'yi aradı. Rosie mor kapüşonlusu ve sarı yağmur çizmeleriyle hemen geldi, uğur böceği saç tokası güneşte parlıyordu. "Yardıma ihtiyacım var," dedi Maya. "Herkesi kaplumbağalar hakkında bilgilendirmek için bir gölet sergisi yapmak istiyorum." Rosie sırttı. "Ben tabelalar boyayabilirim!" dedi. "Ve okulda herkese anlatabilirim!"

Bütün öğleden sonra Büyükbaba Lu'nun kulübesinde çalıştılar. Maya Biber'in resimlerini çizdi ve büyük panolara bilgiler yazdı. Rosie, üzerinde yalpalayan yeşil bir kaplumbağa olan parlak bir tabela boyadı: "KAPLUMBAĞALARIMIZA YARDIM EDİN!" Büyükbaba Lu taşlarla ve oyuncak bitkilerle küçük, sahte bir gölet yapmalarına yardım etti. "Bu, insanlara iyi bir yaşam alanının nasıl görüldüğünü gösterecek," dedi Maya. Rosie hevesle başını salladı.

Ertesi gün sergiyi göletin yanına kurdular. Maya yeşil kaplumbağa tişörtüyle ve elinde defteriyle gururla durdu. Rosie gelen herkese el salladı. "Kaplumbağa sergimize hoş geldiniz!" diye seslendi. Aileler tabelaları ve sahte göleti görmek için yanlarına geldi. Maya'nın göğsünde hafif bir heyecan kıpırtısı oldu. İnsanlar dinleyecek miydi?

Sonra Maya ilk ziyaretçilerini gördü. Sınıfından bir grup çocuk etrafına toplandı. Maya derin bir nefes aldı ve başladı. "Bir kaplumbağanın ihtiyacı olan şeyler bunlar," dedi çizimlerini göstererek. "Temiz su, bitkiler ve sessiz yerler." Onlara Biber'i ve göletin nasıl çöple dolduğunu anlattı. Çocuklar yaklaşıp dikkatle dinlediler.

Büyükbaba Lu bastonuyla yakında durdu ve gururla gülümsedi. Rosie kaplumbağa bilgileri olan küçük kartlar dağıttı. "Bir tane eve götürün!" dedi. Anne babalar başlarını salladı ve sorular sordular. Maya her birini yanıtladı, dişleri aralıklı gülümsemesi daha da büyüdü. "Her küçük yardımcı büyük bir fark yaratabilir," dedi onlara. "Siz de yardım edebilirsiniz!"

Sergiden sonra harika bir şey oldu. Aileler göletin çevresindeki çöpleri topladı. Biri suya koymak için taze bitkiler getirdi. Maya'nın sınıfındaki çocuklar göleti temiz tutmaya söz verdi. Maya suyun yeniden pırlıl pırlıl parladığını izledi. Biber'in güvende ve mutlu olacağını biliyordu. Küçük yardımcılar fikri işe yaramıştı!

O akşam Maya Büyükbaba Lu ile göletin yanında oturdu. Biber başını çıkardı ve kıyıya yakın yüzdü. "İyi bir şey yaptın," dedi Büyükbaba Lu. "Yaşam alanlarını öğrendin ve başkalarına onları korumayı öğrettin." Maya başını salladı. "Yaşam alanlarını korumak hayvanları korur," dedi. "Ve her küçük yardımcı büyük bir fark yaratabilir."

Rosie kocaman bir gülümsemeyele koşarak geldi. "Herkes sergiyi çok sevdi!" dedi. "Gelecek hafta tekrar yapabilir miyiz?" Maya önce Biber'e, sonra arkadaşlarına baktı. "Evet!" dedi. "Daha da çok insana öğretebiliriz." Defterini açtı ve "Gölet Yardımcıları" adında yeni bir sayfa başlattı. Kalbi sıcacık ve gururluydu.

Maya kalemını bıraktı ve sessiz gölete gülümsedi. Biber güneşli bir kayanın üzerinde dinleniyordu, güvende ve sakin. Maya temiz suyun, bitkilerin ve sessiz yerlerin her zaman önemli olacağını biliyordu. Yaşam alanlarını korumanın hayvanları koruduğunu ve her küçük yardımcının büyük bir fark yaratabileceğini öğrenmişti. Ve o yardımcılardan biri olarak hep kalacağını biliyordu.